

© Copyright for Polish edition by Bartosz Goździeniak

Data: 6.11.2013

Tytuł: Present Perfect Continuous

Autor: Bartosz Goździeniak

e-mail: bgozdzieniak@gmail.com

Darmowy artykuł, opublikowany na:

www.fluent.com.pl

Niniejszy artykuł może być kopiowany oraz dowolnie rozprowadzany tylko i wyłącznie w formie dostarczonej przez Autora oraz pod warunkiem podania informacji o jego źródle. Jakikolwiek zmiany w zawartości artykułu są zabronione bez pisemnej zgody Autora. Odsprzedaż artykułu zabroniona.

Dystrybucja w internecie:

<http://www.fluent.com.pl/index.php/artykuly>

Wszelkie prawa zastrzeżone.

All rights reserved.

Present Perfect Continuous

Czas gramatyczny, który spędza uczącym się sen z powiek. Winię tutaj, przede wszystkim, podręczniki do nauki języka, które z reguły tłumaczą ten czas w sposób pokrętny, albo przy pomocy niezrozumiałego dla większości żargonu rodem z najlepszych uniwersytetów. W rzeczywistości jest to jeden z łatwiejszych do opanowania elementów gramatyki, proste zasady użycia, proste zasady tworzenia czasownika.

Czasu gramatycznego Present Perfect Continuous używamy wtedy, gdy mówimy o czasie rzeczywistym przeszłości, a czynność zaczęła się w niej właśnie i trwa do teraźniejszości. Innymi słowy, zaczęliśmy coś robić w zeszłym miesiącu i wciąż to robimy, jeszcze nie skończyliśmy, np. czytamy książkę, oglądamy nowy sezon ulubionego serialu, uczymy się gotować makaron. Oto zdania:

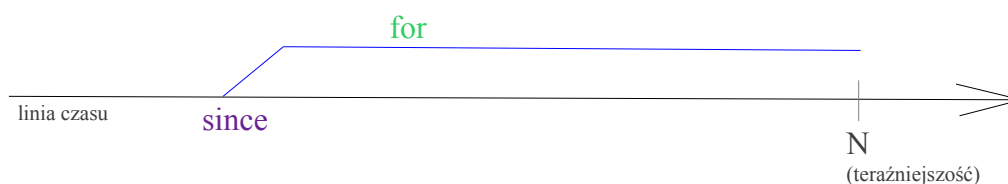
→ *I have been reading this book for a month.*

→ *I have been watching season 4 since June.*

→ *I have been learning to cook pasta.*

Proszę zauważyć, że czasu tego bardzo często używamy ze słówkami 'for' i 'since'. Pierwsze opisuje okres czasu, w którym daną czynność wykonujemy, drugie moment rozpoczęcia.

Oto graficzne przedstawienie czynności w czasie gramatycznym Present Perfect Continuous:

Czasownik w tym czasie gramatycznym składa się z trzech części:

have	been	Present Participle
<i>I, you, we, they have</i> <i>he, she, it has</i>		
<ul style="list-style-type: none"> tutaj decydujemy o tym, czy tworzymy zdania twierdzące, przeczące, czy pytające		<ul style="list-style-type: none"> czasownik z końcówką <i>-ing</i> tutaj decydujemy o czynności wykonywanej

Jak widać na powyższym zestawieniu, jedynym zmiennym elementem w konstrukcji czasownika są „*have*” oraz *Present Participle*.

Oto przykłady zdań:

(+) *I've been reading this book.*

(-) *I haven't been reading this book.*

(?) *Have you been reading this book?*

~ *Yes, I have.*

~ *No, I haven't.*

(+) *She has been cooking.*

(-) *She hasn't been cooking.*

(?) *Has she been cooking?*

~ *Yes, she has.*

~ *No, she hasn't.*

Jest jeszcze jedno użycie tego czasu gramatycznego, o którym warto wspomnieć. Zawsze wtedy, gdy skończyliśmy coś robić dosłownie przed chwilą, a wpływ tej pracy na nas jest wciąż widoczny, użyjemy czasu Present Perfect Continuous. Podam kilka przykładów:

1. Byliśmy pobiegać, docieramy do domu, wciąż dysząc informujemy:
→ *I've been jogging.*
2. Malowaliśmy ściany w pokoju, mamy brudne ręce, więc nie możemy uścisnąć komuś dłoni, ponieważ:
→ *I've been painting.*
3. Graliśmy w gry komputerowe przez długi czas i czujemy ogólne odrętwienie:
→ *I've been playing computer games.*

Przykładów można oczywiście mnożyć, mam nadzieję jednak, że te trzy w zupełności wystarczą.

Powtórzę, iż czas gramatyczny Present Perfect Continuous jest bardzo prosty zarówno w konstrukcji, jak i w użyciu. Należy pilnować się tylko z tym, czy dana czynność rozpoczęta w przeszłości jest wciąż wykonywana dzisiaj. Zdaję sobie sprawę z tego, że dla Polaków, którzy takiego czasu gramatycznego nie mają w swoim ojczystym języku, może to wydawać się nieco dziwne, lecz wystarczy tylko troszkę pomyśleć i zastanowić nad przykładami takich czynności, żeby wszystko stało się jasne jak słońce.